

قيامت هه لئاسيت هه تاوه كو خه لکی شانازی ده کهن (به) دروستکردنی) مزگه وته کانه وه

له ئه نه سه وه -پره زای خوای لئیت- که پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «قيامت
هه لئاسیت هه تاوه كو خه لکی شانازی ده کهن (به دروستکردنی) مزگه وته کانه وه

[صه حیه] [ئینوداود گیراویه تیه وه]

شیکردنه وهی فهرمووده که: شانازی ده کهن به دروستکردنی مزگه وته کانه وه مه به ست ئه وه یه خه لکی شانازی ده کات
به وهی مزگه وته کان دروستده کهن ودهیرازیننه وه و به رزی ده کهن وه وده بکه نه چه ند نهۆمیک ونه خش و نیگاری
جوړاوجوړی له سهر دروستده کهن، که سیک به که سیک تر ده لیت: ئه و مزگه وته ی من دروستکردوه باشته له و
مزگه وته ی تو دروست کردوه. وه وه یه شانازی کردن به کرده وه بیت نه ک به قسه، وه کو ئه وه ی زیاده ره وه ی بکات
له رازاندنه وه ی ئه و مزگه وته ی دروستی کردوه، وجگه له مانه؛ بوئه وه ی جوانتر بیت له و مزگه وته ی که سیک تر
دروستی کردوه، واجب ئه وه یه واز له م کبیرکیه و رازاندنه وه ی مزگه وته کان بهین، چونکه مزگه وته کان بو ئه م
مه به سته دروست ناکرین به لکو بو ئه وه دروستده کرین بوئه وه ی ئاوه دان بیته به یادی خوای گه وره ونوێژکردن
وپهرستی پهره ردار و فیربوونی فورئان وزانستی شهرعی و ئه و مه به ستانه ی په یوه ندی به قیامه ته وه هه یه، خوای
گه وره ده فهرمویت: {إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ ءَأْمَنٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ
إِلَّا لِلَّهِ فَعَسَىٰ أُوْلَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ} [التوبة: 18] واته: {به راستی مزگه وته کانی خودا ئاوه دان
ده کاته وه که سیک که پروای هینابیت به خوا و به روژی دواپی و نوێژه کانی به جئ هینابیت و زه کاتی دابیت و له که س
نه تر سا بیت بیجگه له خوا جا به لکو ئه وانه له و که سانه بن که رینمونی کراون}. وئیمامی عومه ر -پره زای خوای لئیت-
فهرمانیکردوه به دروستکردنی مزگه وته کان ووتی: (خه لکی پاریزه له باران، وریابه رهنگی سوور و زهردی پیوه
نه که بیت چونکه خه لکی تووشی فیتنه ولادان ده که بیت): وانا مزگه و تیکیان بو دروست بکه که له باران و گهرمی تیشکی
خوړ بیانپارتریت کاتیک له نیو مزگه وتدان، ومهیرازیننه وه به بوئه وشتی رهنگا وره نگ چونکه خه لکی تووشی لادان
وگومپرای ده بن و خشوعیان که م ده بیته وه له کاتی نوێژدا بیران له لای نوێژه که نامینیت، وئنه س ده لیت: (شانازی
به دروستکردنی مزگه وت ده کهن، پاشان ئاوه دانی ناکه نه وه -به نوێژکردن تیتدا وئاماده بوون له مزگه وت- مه گهر
خه لکاتیکی که نه بیت)، وئین عه باس ده لیت: (مزگه وته کان ده رازیننه وه هه ره وه کو چوڼ جوله که وگا وره کان -شوینی
پهرستیان- رازاندنه وه)، وئم دیارده یه له نیشانه کانی نزیکبوونه وه ی قیامه ته، کاتیک ئه مه پرووده ات که خه لکی
حالیان ده گوریت و دینداری وئیمانان لاواز ده بیت، وکرده وه کانیان بو خوای گه وره نیبه به دلسوژی، به لکو بو پریا
، و خوده رخستن و شانازی کردنه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10897>

